

kanne være problematiske; der er i alt Fald et, som er lidt problematisk eller i alt Fald ikke vil være hurtig realiserbart, nemlig et Beløb af 400,000 Kr. Tilgodehavende hos den grønlandske Handel. Alt i alt bliver der kun et Beløb af ca. 1 Mill. Kr. tilbage, som er anbragt i Obligationer, som jeg vil betragte som egentlig disponible. Ved Siden af dette Beløb have vi Reservecfonds paa henvend 18 Mill. Kr. Smidlertid tillod jeg mig for 2 Aar siden her at fremhæve, at disse Reservecfonds formentlig forelaa i en lidt betryggende Skikkelse, fordi de forekom mig at være overordentlig vanskeligt realiserbare, og den højtærede Finansminister gav mig i sit Svar egentlig Ret heri, men henviste til, at man som Følge af den stedfundne Konvertering var vanskeligt stillet med Hensyn til de Beholdninger af danske Obligationer, som Reservecfonden ligger inde med, og at man vanskeligt vilde kunne bringe dem paa Markedet, i alt Fald i større Mængder. Nu er der imidlertid gaaet 2 Aar siden den Tid, og det forekommer mig, at man ikke vedblivende kan tage Hensyn til det, naar det gælder om at give Reservecfonden en virkelig Betryggelse. Det bliver saa meget mere paatrængende, som Reservecfonden den Gang stod i anden Linie, fordi vi den Gang havde en ret betydelig Kassebeholdning; men da nu denne Kassebeholdning er bundet bort, saa maa Reservecfonden jo virkelig holdes til Disposition, dersom den nødvendigvis skulde gøres disponibel straks — noget, jeg ganske vist haaber, ikke maa blive Tilfældet, men som man dog maa være beredt paa. Derfor holder man jo en Reservecfond. Men saa stiller det sig saaledes, at af denne Reservecfond paa henvend 18 Millioner Kr. henligge de 6,800,000 Kr. i $3\frac{1}{2}$ pCt. danske Obligationer; de 4,850,000 Kr. i 4 pCt. danske Obligationer og $2\frac{3}{4}$ Millioner i Lolland-falsterke og Gjedser Jærnbaneanpapirer. Det er tilfammer 14 à 15 Millioner Kr. i danske Papirer, som sikkert ikke ville være let realiserbare i det Øjeblik, man blev stillet over for Spørgsmaalet om en hurtig Realisation, medens hele Beløbet af fremmede Obligationer knapt er $2\frac{1}{3}$ Millioner Kr. For 2 Aar siden laa ca. 7—8 Millioner Kr. i fremmede Obligationer i Reservecfonden, saaledes at Stillingen er væsentlig ringere nu end da. Jeg henleder den ærede Finansministers Opmærksomhed paa, at jeg tror, det begynder at blive ret nødvendigt, at man i den Henseende gør nogen Forandring, saa at man, selv om det skulde være forbundet med noget Tab, søger at ombytte de danske Papirer med fremmede paa et Tidspunkt,

hvor det dog kan ske med forholdsvis ringe Tab.

For øvrigt tilstaar jeg, at jeg finder den Smule trostesløst her under Finanslovens første Behandling at komme nærmere ind paa Enkeltheder vedrørende Finansloven; thi min Erfaring gaar i den Retning, at man kan Aar efter andet fremføre omtrent de samme Anker og Forslag som finde en meget uvillig Modtagelse og faa et meget imødekommende Svar fra de ærede Ministre, men som Administrationen som saadan synes at vende det gode Øre til, eller i alt Fald betragter med ophøjet Ligeegyldighed. Jeg skal derfor blot minde om de Anker, jeg gentagende har rettet mod Finanslovsforlagets Form, og jeg tror, at dette rent formelle Spørgsmaal ogsaa har sin Betydning som alt, hvad der bidrager til at gøre Forholdene paa Finansloven klare, simple og overskuelige. Vi finde Færøerne opførte som en Indtægt, naagt de forårsage en afgjort Udgift, og Udgiften skjuler sig under et helt andet Ministerium. Vi finde vedblivende Telegrafvæsenet, der altid giver Underbalance, opført som en Indtægtskilde; ja vi gaa endnu videre: Naagt det er givet, at ethvert nyt Anlæg, der kommer til, forøger Underbalancen, saa opføres alligevel alt, hvad der udgives til ny Telegraf- og Telefonanlæg, paa § 27 som Formueerhvervelse. Vi opføre vedblivende denne mærkelige § 27 II. som en Erhvervelse af Formue og Afdrag paa Gæld. Det kan vel nu være omtrent en halv Snes Aar, siden den daværende Folketingsmand for Middelfart, Biskop Monrad, gjorde opmærksom paa, at der var fem gamle Lokomotiver, der vare udgjorte og skulde erstattes med ny, og Udgiften til disse ny opførtes som en Formueerhvervelse, medens de fem gamle kasseredes uden nogen som helst Afskrivning. Det træffer sig nu, at i Aar er det samme Tilfældet med fem gamle Lokomotiver, som kasseres og erstattes med ny, der koste 215,000 Kr.; det opføres som en Formueerhvervelse, medens de fem gamle Lokomotiver ere forbundne og dog vedblive at staa opførte med de Beløb, de oprindeligt have kostet. Jeg tror vanskeligt, at man kan tale om Formueerhvervelse paa den Maade. Jeg formaar heller ikke at indse, at de c. 5,000 Kr. som Honorar til Overingeniøren for Statsbaneanlægene ere nogen Formueerhvervelse, saa lidt som Udgifterne vedrørende Administrationen af samme Anlæg og Anstaltelsen af mindreerede Kort og Planer, som ganske vist have nogen Værdi, men ikke som nogen egentlig Formuegen-